

Vi har talt så meget om kræftpakker, og jeg har lagt mig meget i selen, for at vi også får en bedre kræftbehandling, og at vi får implementeret det her. Men jeg har også i den sammenhæng, når vi har snakket om pakker som et instrument, sagt, at det i virkeligheden kan bruges mange steder. Og derfor er det jo glædeligt at se, at man nu har indført det visse steder i psykiatrien. For det, det jo handler om, er, at man hurtigt får fat i folk, så ondt ikke bliver værre, og at de orienteres om, hvad det er for en behandling, de står foran, og hvad det sandsynlige tidsperspektiv på den behandling er.

Fru Liselott Blixt startede med at sige, og det er jeg meget enig i, at personlig frihed aldrig må blive brugt til ansvarsforflygtigelse. Det er jeg meget enig i, fordi det jo i den her meget svære debat, som debatten om brug af tvang jo er, også er meget nemt at sige, at vi bare ikke skal gøre det, og at folk skal deres frihed. Men der er jo altså tale om meget syge mennesker, for hvem manglende brug af tvang på det helt rigtige, lægefagligt fastsatte tidspunkt i virkeligheden kan være omsorgssvigt.

Fru Liselott Blixt kom også ind på, at sundhedsaftaler er en del af løsningen. Både fru Özlem Sara Cekic, som ikke er til stede i salen nu, og fru Lone Dybkjær kom ind på, at der er fordomme på det her område. Jeg vil gerne sige, at jeg i virkeligheden er enig i, at det kan der være, og det skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at bekæmpe. For det at være psykisk syg er en lidelse på samme måde, som alle mulige andre lidelser er det, og som vi skal behandle udelukkende på baggrund af indikationerne for lidelsen og i øvrigt ikke have nogen fordomme. Det hjælper ikke.

Der var historien om Jesper. Jeg kan selvfølgelig ikke komme ind på konkrete sager, men eksemplet om Jesper er da ikke noget, man kan lide at høre. Jeg håber, at Jesper alligevel får det, som lægerne finder er den korrekte faglige behandling, også hvis det indebærer brug af tvang.

Fru Sophie Løhde kom i den sammenhæng ind på, at tvangen er lav, når der er fokus på det, og det er derfor, jeg gerne vil gentage, at vi skal fastholde fokus.

Endelig nævnte fru Lone Dybkjær, at der ikke findes nogen standardbehandling. Nej, det gør der ikke, for det kan godt være, at der findes fælles diagnoser for psykiatriske lidelser, men der er mennesker med forskelligt udgangspunkt og forskellige forudsætninger bagved. Så derfor må ordet pakkeløsning, som jeg nævnte lige før

på en positiv måde, selvfølgelig ikke dække over en standardbehandling, men over en behandling, og den skal – det skal blive mine sidste ord – være fastsat af læger ud fra en lægefaglig ekspertise.

Kl. 13:28

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ministeren om at blive stående. Jeg tror, at vi alle værdsætter ministerens uformelle stil, men Socialistisk Folkepartis ordfører er fru Özlem Cekic og ikke bare Özlem, ligesom vi ikke her i Folketinget omtaler ministeren som Jakob, men som sundhedsministeren.

Der er en række medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger til ministeren, og den første er hr. Per Clausen, værsgo.

Kl. 13:28

Per Clausen (EL):

Jeg er meget enig med ministeren i, at det kan være uklogt at tage udgangspunkt i enkeltager. Jeg synes, at det måske var det, ministeren gjorde, da han udtalte sig – i hvert fald ifølge medierne – ikke forsigtigt, men meget bastant om behovet for anvendelse af mere tvang. Men det, ministeren siger i dag, lyder jo meget mere fornuftigt, så lad det ligge.

Men der er en enkelt ting, jeg godt vil spørge ministeren om. Er det ikke rigtigt, at en af de metoder, vi kan bruge til at undgå tvang, er, at vi har en opfølgning og for den sags skyld også et behandlingsforløb, som indeholder mange forskellige tilbud? Og en række af de tilbud er det slet ikke læger, der skal yde. Er det derfor måske ikke en lille smule farligt, hvis vi ligesom siger, at det er i lægernes værktøjskasse, at alle svarene skal findes? Jeg kunne godt på den måde, som jeg synes ministeren udtaler sig på, opfatte, at det ligesom er det, han synes, for han henviser hele tiden til den lægevidenskabelige ekspertise. Det er jo klogt nok, men der findes jo også anden ekspertise med hensyn til psykisk syge, som det kan være vigtigt at inddrage.

Kl. 13:29

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 13:29

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er jo fuldstændig rigtigt. Det er også derfor, at satspuljepartierne drager omsorg for det. Generelt vil jeg i øvrigt understrege, at også her er det at skaffe personale i rette mængde jo også en udfordring. Men satspuljepartierne har jo draget omsorg for, at også andre former for sundheds-